Apunts de la Costa Brava

ots els països, tots els paisatges, totes les històries, tenen un inici i un final, però es desfà sovint en el fang de la realitat. François Stéphène Émile Liégeard semblava una figura sorgida de la ploma d' Alphonse Daudet i de fet ho era, perquè va inspirar un dels relats de les Lettres de mon moulin. Liégeard era escriptor i també sotsprefecte del departament de Côte-d'Or, entre el Sena i el Saona. Un dia de 1887, quan arribava amb la seva calessa oficial a Hyeres, a prop de Toló, enlluernat per la blavor del cel i del mar, va exclamar pomposament davant del comitè de recepció: «Si el meu departament és la costa d'or, aquí és la costa d'atzur».

El nom va fer fortuna i des d'aleshores es denomina Costa d'Atzur la ribera mediterrània entre Cassis i Menton. Uns anys després, i inspirat per l'èxit d'aquest nom, Ferran Agulló va decidir batejar el nostre litoral com a Costa Brava, una marca inscrita en el Registre de Denominacions Geoturístiques, que engloba la riba costanera de la província de Girona des del 1964. Abans de dibuixar-se en un mapa aquesta distribució administrativa espanyola i abans que el turisme comencés a imposar les seves lleis, la Costa Brava era simplement «la marina», un indret relativament insalubre i pobre, habitat per pescadors i mariners, i pagesos que s'havien passat anys i panys mirant de reüll el mar, amb por i recel.

Hem de reconèixer que, amb totes les llums i les ombres, el paisatge marítim que es dibuixa a Girona és diferent, gairebé únic, si el comparem amb la resta del litoral català, excepció feta de la costa de la Marenda, que és la seva continuació (geo)lògica nord enllà. La Costa Brava és la testa estarrufada d'un país que mira cap al mar, però que estén el seu cos terra endins. Al llarg de l'Empordà i de la Selva, els penya-segats s'intercalen amb platges de tota mena, parcs naturals i espais d'interès paisatgístic embastats per camins de ronda i que conviuen fràgilment amb un turisme abassegador.

Tots els que hem tingut el privilegi de viure a prop de la Costa Brava ens sentim fatalment atrets per la seva lluminosa bellesa i, quan arriba el temps de la calor, girem inevitablement la mirada cap allà on, durant els estius de la nostra infantesa, vam ser feliços entre pins i atzavares.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/06/07/apunts-costa-brava/850382.html?utm_source=rss